

nu trebuie să umblam după semne spectaculoase, ci mai degrabă să căutăm semne duhovnicești, înlăuntrul nostru. De asemenea, trebuie să priveghem fiind atenți la acele lucruri, care, după Scriptură, sunt trecătoare.

❖ Vai, vai, agitație și pizmă din toate părțile! Singura soluție e să nu le dai atenție, să uiți totul și să-ți vezi

de treabă. [...] Patimile proprii cântăresc mai greu decât conștiința sarcinii comune care ne stă înaintea. Dar cred că lucrul acesta e unul din efectele sindromului "convertitului nebun"! Oricum, să facem noi ceea ce putem cât mai este timp! [...] Patimi mărunte peste tot! Singura noastră speranță e să fim simpli și încrezători, continuând să mergem înainte.

PROGRAMUL LITURGIC

- **Vineri, 13 septembrie**
18:00 – Vecernia și Litia
- **Sâmbătă: 14 septembrie**
08:00 – Utrenia și Sfânta Liturghie
→ *Înălțarea Sfintei Cruci*
18:00 – Vecernia și Litia
- **Duminică: 15 septembrie**
08:00 – Utrenia și Sfânta Liturghie
→ *Duminica Înălțării Sfintei Cruci*
→ *Sfântul Ierarh Iosif cel Nou de la Partoș*

Str. Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

www.sfantul-ilie.ro

BULETINUL PAROHIEI SFÂNTUL ILIE HANUL COLȚEI

♦ Nr. 40 / 8 septembrie 2013 ♦

PR. SERAFIM ROSE

CUVINTE DE FOLOS

❖ O mare primejdie a vremurilor noastre și a mișcării celor ce vin la Ortodoxie este ceea ce am putea

numi, într-un limbaj mai puțin academic, fenomenul «maimuțoilor duhovnicești» - oameni care sunt ortodocși în exterior, ba chiar se și mândresc pentru că sunt foarte corecți în ortodoxia lor, însă în adâncurile lor nu sunt schimbați cu adevărat, nu sporesc în ortodoxie, rămânând în mare măsură tributari lumii moderne, care își are rădăcinile în anticreștinism. Pentru că nu sporesc, aceștia nu văd cât de profund este conflictul dintre adevărata Ortodoxie și lumea pe care ei nu au lăsat-o în urmă. În opoziție cu aceasta, o convertire la adevărata Ortodoxie trebuie să fie totală; trebuie să schimbe tot ceea ce faci, felul cum privești lucrurile, cum valorizezi tot ceea ce ți se întâmplă în viață. Altfel, ortodoxia nu va fi decât o altă sectă,

deosebindu-se doar în exterior de alte secte precum a mormonilor, de pildă. [...] Poziția noastră poate fi deosebit de precară, chiar dacă adoptăm postura de «ortodox fundamentalist» care stă în colțul lui, zicând: *«Asta cred și orice altceva este rău»*. Este o poziție cât se poate de nerealistă, pentru că trebuie să ai contact cu lumea: copiii voștri merg la școală, voi citiți ziare, vă întâlniți cu oameni ce cred lucruri diferite sau chiar cu ortodocși care nu știu prea bine ce cred. Dacă nu sunteți conștienți de ceea ce se petrece, ortodoxia voastră va fi molipsită, fără ca măcar să băgați de seamă, de tot felul de idei moderne. Veți ajunge să mergeți la biserică duminică, iar restul săptămânii să trăiți după standarde diferite, ceea ce este un adevărat dezastru...

❖ Știți ce s-ar întâmpla dacă Hristos ar umbla astăzi prin lume? Probabil că L-ar interna într-un spital de nebuni și L-ar droga cu tot felul de medicamente. Lumea L-ar răstigni și acum la fel cum a făcut-o acum două mii de ani.

❖ Lumea face parte prea mult din viața noastră. Adeseori – iar în ziua de astăzi, de fapt, în chip obișnuit – uităm de lumea cea cerească. Apăsarea lumescului este extrem de puternică astăzi, încât de multe ori pierdem din vedere ce înseamnă a fi de fapt creștin.

❖ Toți avem lipsuri. Și poate că aceasta este marea realitate duhovnicească a vremurilor noastre – și anume că toți învățătorii au lipsuri, că nu mai sunt mari Stareți, ci doar învățători duhovnicești „cu jumătate de normă”, care își petrec jumătate din timpul lor stricând ceea ce au făcut bun în cealaltă jumătate. Trebuie să fim recunoscători pentru buna învățătură pe care o putem primi, însă cu trezvie și cu grijă. Lecția pentru dumneata este probabil trezvia. [...] Nu cred că vei avea de suferit de pe urma încrederii pe care ai avut-o în Părintele _ [nume lipsă]; binele făcut de el va rămâne cu tine, dacă rămâi smerit și trezvit. Iar dacă i-ai acordat o încredere excesivă, la fel ca unui guru, atunci să știi că ceea ce suferi acum este tocmai pedeapsa pentru aceasta; dar o să treacă. Conștiința și inima dumitale trebuie să vorbească: ascultarea orbească, totală, este pur și simplu cu neputință, mai ales în vremurile noastre. [...] Episcopul Ignatie Briancianinov îi sfătuia mereu pe creștinii vremurilor de pe urmă: *Nu mai există stareți, cercați orice învățătură cu Evanghelia* (desigur, nu în sensul de a „calcula” ca să vezi dacă învățătorul greșește – ci firesc, cu inima și cu conștiința).

❖ De ce par a fi atât de puține minuni astăzi? Pentru că noi nu prea mai știm ce este durerea inimii... Durerea inimii este condiția

creșterii duhovnicești și a arătării puterii lui Dumnezeu. Tămăduirile și celelalte minuni se întâmplă celor deznădăjduiți, inimilor îndurerate, dar care totuși continuă să se încreadă și să nădăjduiască în ajutorul lui Dumnezeu. Atunci lucrează Dumnezeu. Lipsa (parțială) a minunilor din ziua de azi arată lipsa durerii inimii din oameni și chiar din mulți creștini ortodocși – prinși de răcirea tot mai mare a inimilor din vremurile de pe urmă.

❖ Oricât de multă „dreptate” ai avea într-o chestiune sau alta, trebuie să procedezi și cu diplomatie. Primul și cel mai însemnat lucru nu este nicidecum „dreptatea”, ci dragostea creștinească și armonia. Majoritatea „converților nebuni” au avut „dreptate” în critica lor care i-a dus la prăbușire; însă erau lipsiți de dragoste creștinească și de milă, astfel că au intrat într-o fundătură, înstrăinându-i inutil pe cei din jur și, în final, rămânând singuri cu dreptatea lor și cu îndreptățirea de sine. Nu o lua pe urmele lor [...]. „Dumneata ești încă nou în Ortodoxie și cu toate acestea vrei să dai lecții celor care sunt mai vechi în credință (iar din felul cum mi-ai descris situația, îmi dau seama că „le dai lecții” cu destulă cruzime, fără tact și fără urmă de milă creștinească). Măcar bunul simț ar

trebui să-ți spună că nu așa se procedează; dragostea creștinească ar trebui să te facă să-ți fie rușine de purtarea ta și doritor să înveți mai multe despre creștinismul elementar, înainte de a îndrăzni să dai lecții altora despre orice. Nu am vești de la nimeni din zona aceea, însă pot să-mi imaginez cât de mult i-a jignit și rănit purtarea dumitale. Nu e deloc greu de ghicit că îi faci pe oameni să se înstrăineze; purtarea dumitale, așa cum însuși ai descris-o, este exact aceea care îndepărtează oamenii și provoacă certuri în Biserică. [...] Toate acestea nu sunt decât jumătăți de adevăr, de care mândria dumitale se agață pentru a evita elementara dragoste și smerenie creștinească.

❖ Domnul le spunea fariseilor și saducheilor că un neam viclean și desfrânat caută evenimente spectaculoase: foc din cer, izgonirea romanilor, manifestarea îngerilor care alungă stăpânirea străină a romanilor și alte lucruri de acest fel. Hristos le spune că acest fel de semne nu se vor da. Un neam viclean și desfrânat caută astfel de semne..., dar cei curați cu inima caută ceva mai duhovnicesc. Singurul semn care li se va da este semnul lui Iona. Desigur că nu este lucru mic ca un om, care era și Dumnezeu, să stea trei zile în mormânt. Astfel, din cuvintele Mântuitorului, aflăm că